

Chương 181: Đăng Ký Môn Thoy

(Số từ: 3740)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:44 AM 12/04/2023

Chúng tôi đã có một thời gian nghỉ ngơi ngắn sau cuộc họp sáng hôm đó.

Tôi và Ellen đi vào phòng riêng của ông Epinhauser, bỏ lại những người bạn cùng lớp đang nhìn chúng tôi như thể họ đang suy nghĩ những điều như 'Họ đã làm cái quái gì vậy?', ở phía sau.

“Sau khi bảo quản nó trong một không gian an toàn, trong đó sức mạnh của thanh kiếm không thể lan tràn, một số pháp sư đang nghiên cứu nó.”

Có vẻ như Temple đã rất kỹ lưỡng với các biện pháp an toàn của họ để lời nguyện của thanh kiếm không ảnh hưởng đến bất kỳ ai hay bất cứ thứ gì khác.

“Trước hết, hiện tại, thanh kiếm thuộc về cậu, nhưng có khả năng quyền sở hữu của cậu sẽ bị thu hồi.”

Ông Epinhauser xác nhận rằng tôi có quyền sở hữu thanh kiếm vào lúc này.

Temple đang đánh giá vật phẩm cho tôi.

Tuy nhiên, chỉ có một lý do khiến quyền sở hữu của tôi có thể bị thu hồi:

Vật phẩm này quá nguy hiểm để được phép giữ bởi một cá nhân.

Có thể hiểu được. Nó đã phá hủy cả một ngôi làng và biến những khu vực xung quanh thành vùng đất nơi xác chết biến thành Zombie.

Tuy nhiên, thanh kiếm đó chưa bao giờ thực sự xuất hiện trong nguyên tác.

Nếu chúng tôi không giải quyết được vấn đề thì sẽ có người khác làm việc đó—không nhất thiết phải là chúng tôi. Thanh kiếm bị nguyên rửa rất nguy hiểm, nhưng chúng tôi có thể tự mình đối phó với nó. Nếu những người có trình độ kỹ năng cao hơn nhiều so với chúng tôi giải quyết trường hợp đó, nó sẽ được giải quyết dễ dàng.

Tất nhiên, có rất nhiều điều kiện làm việc phức tạp ở đó, nhưng tôi không nghĩ rằng đó là vấn đề mà không ai ngoài chúng tôi có thể giải quyết được.

Chúng tôi vừa tình cờ giải quyết một vấn đề lẽ ra đã được giải quyết sớm hơn một chút—ít nhất đó là cảm giác của nó.

“Hiện họ đang xem xét xử lý số hàng trên. Tôi cảm thấy như tôi phải thông báo cho cả hai thái độ.”

Họ đang cân nhắc việc vứt bỏ thanh kiếm vì nó quá nguy hiểm. Điều đó có nghĩa là thanh kiếm bị

nguyên rủa sẽ hoàn toàn biến mất khỏi câu chuyện.

“Có tìm ra thanh kiếm đó là gì không?”

Trước câu hỏi của Ellen, ông Epinhauser hất tóc ra sau và chấp tay.

“Không, vẫn chưa có nhiều điều được làm sáng tỏ ngoại trừ thực tế là một lời nguyên rất độc đáo đã được đặt lên nó.”

Eleris cũng nói rằng, do bản chất của những lời nguyên, không có gì nhiều để tìm hiểu về chúng.

—Bởi vì nhân và quả của chúng rất khác nhau.

Tuy nhiên, Temple đã đi đến kết luận tương tự.

Cuộc kiểm tra ngắn gọn của Eleris và phân tích chi tiết của Temple cuối cùng đã dẫn đến cùng một kết luận?

“Người ta có thể đánh giá rằng sức mạnh của Temple là không đủ, nhưng tôi khá tự tin rằng không phải vậy. Temple, như các bạn có thể nhớ, có một chương trình giảng dạy tập trung vào ma thuật đen, mặc dù có giới hạn. Nói cách khác, những pháp sư đã thành thạo nghệ thuật hắc ám đóng vai trò là người hướng dẫn trong học viện này.”

Tôi đã nhận thức được điều đó. Ma thuật đen được coi là xấu xa, nhưng cuối cùng, nó là một trong những hệ thống ma thuật mạnh nhất mọi

thời đại. Vì vậy, mặc dù hạn chế, Temple cũng đã giảng bài về ma thuật đen.

Vì vậy, đương nhiên sẽ có những người có thể dạy môn học này—các pháp sư đóng vai trò là người hướng dẫn. Tất nhiên, đội ngũ nhân viên bao gồm các pháp sư trong sạch, những người không gây ra bất kỳ tranh cãi xã hội nào.

Trên thực tế, Anna de Gerna của Class B, một người có tài năng về ma thuật đen, đang bình tĩnh học về ma thuật đen ở Temple.

Tất nhiên, có một sự sắp đặt rằng sự nghiệp của những người theo học chuyên ngành ma thuật đen phải trong sạch, mặc dù họ được coi là thiểu số trong thế giới ma thuật. Do đó, các pháp sư đôi khi thích ẩn mình trong bóng tối hơn.

Không phải Temple không biết gì về ma thuật đen. Họ thậm chí còn am hiểu về những lời nguyên hơn cả Eleris.

Tuy nhiên, dù biết nhiều như vậy, họ vẫn không thể tìm ra thanh kiếm bị nguyên rửa đó là gì.

“Họ nói rằng sức mạnh được phong ấn trong thanh kiếm quá cổ xưa để họ có thể tìm hiểu chi tiết về nó. Nói cách khác, lời nguyên và phép thuật cổ xưa liên quan đến nó không còn được sử dụng trong thời đại hiện tại của chúng ta nữa. Do đó, khá khó để phân tích nó và gần như không thể

biết được loại sức mạnh mà lời nguyền đó có thể gây ra. Do đó, hiện tại, người ta đã đánh giá rằng biện pháp tốt nhất là loại bỏ nó càng sớm càng tốt sau khi nghiên cứu kỹ về nó.”

Dù sao đi nữa, cuối cùng họ đã quyết định rằng thanh kiếm bị nguyền rủa quá đáng ngờ và nguy hiểm để cho phép tôi sử dụng nó.

“Tất nhiên, vì về cơ bản chúng tôi đang lấy đi thứ gì đó thuộc về cậu, tùy thuộc vào những gì được quyết định trong cuộc họp khoa, cậu sẽ được tặng một món đồ được đánh giá là có giá trị đáng kể, mặc dù chúng tôi không thể chắc chắn giá trị của nó. sẽ tương tự như thanh kiếm. Tuy nhiên, chúng tôi có thể hứa sẽ cung cấp cho cậu một bộ trang bị ít nhất là hạng A trở lên.”

Tuy nhiên, Temple cũng đã cân nhắc đến hoàn cảnh của tôi, nên có vẻ như họ đang cố xoa dịu tôi bằng một món đồ khác.

Nhưng nó vẫn thất vọng.

Ngay từ đầu tôi đã không bị ảnh hưởng bởi lời nguyền của thanh kiếm, vì vậy tôi có thể sử dụng thanh kiếm đó mà không gặp vấn đề gì. Tất nhiên, tôi không thể chắc chắn rằng sẽ không có gì nguy hiểm xảy ra chỉ vì tôi đang cầm nó.

Thanh kiếm bị nguyền rủa đó thậm chí còn cổ xưa hơn tôi nghĩ ban đầu.

Tuy nhiên, cuối cùng, họ không thể xác định được nguồn gốc của nó, vì vậy họ sẽ loại bỏ nó sau khi họ nghiên cứu về nó.

Một vật phẩm cổ xưa mà ngay cả các pháp sư cũng không biết gì về...

Ma thuật thực tế.

“...Sensei.”

“Cậu có điều gì muốn hỏi không?”

Tôi không tham lam với thanh kiếm bị nguyên rửa đó. Mặc dù nó là một trang bị hàng đầu, nhưng nếu tôi nhận được một trang bị Hạng A, điều đó sẽ giống như được trao một kho báu. Tôi không có lý do gì để từ chối nếu họ quyết định cho tôi một thứ như thế.

Nhưng đó chắc chắn là một sự xấu hổ.

Tôi khá chắc chắn rằng thanh kiếm là một thứ gì đó quá tốt để bỏ lỡ.

Ngay cả khi họ định vứt nó đi, trước tiên tôi muốn biết nó là gì trước khi nó bị vứt bỏ.

Ma thuật cổ xưa...

Một lời nguyên cữu...

Một kỹ năng thực tế...

“Nếu đó là Ma thuật cổ xưa...”

Một khả năng cuối cùng đến với tâm trí của tôi.

“Ma thuật... Nó có thể là thứ như thế sao?”

Một sức mạnh cổ xưa mà không ai có thông tin về nó, ngay cả bên trong Temple, và do đó không thể dạy cho bất kỳ ai.

Ma thuật.

“Vậy chúng ta nhờ Dettomolian của Class B phân tích nó đề phòng nhé?”

Tôi có cảm giác mạnh mẽ rằng tài năng [ma thuật] của Class B, Dettomolian, có thể tìm ra thanh kiếm bị nguyên rủa đó là gì.

Hoặc có thể không.

Ông Epinhauser chỉ thờ ơ đáp lại lời đề nghị của tôi rằng chúng ta nên cố gắng tìm ra nguồn gốc của thanh kiếm bằng Ma thuật.

Người ta không bao giờ có thể biết điều gì sẽ xảy ra nếu người ta sử dụng một sức mạnh không xác định để thăm dò thứ mà người ta không có thông tin.

Ông ấy nói rằng mình sẽ nói chuyện với ông Mustrang và Dettomolian trước khi ông ấy gửi chúng tôi trở lại.

Hành lang trên đường trở lại lớp học.

"Cậu có thực sự cần thanh kiếm đó?"

Ellen vẫn có vẻ e ngại về việc tôi giữ thanh kiếm. Đó là điều tự nhiên, vì nó bị nguyên rủa và đáng ngại.

“Thật lãng phí nếu chỉ vứt đi mà không biết nó là gì.”

Mặc dù tôi đã có thể sử dụng nó, nhưng nó sẽ bị vứt đi. Ellen vẫn tỏ ra không hài lòng nhưng không muốn tỏ ra quá bướng bỉnh.

Vì đã bắt đầu học kỳ thứ hai, nên việc kiểm tra thể chất nhằm đo lường dữ liệu thể chất của chúng tôi đã thay thế lớp học đầu tiên của chúng tôi.

Đúng vậy, đó chỉ là một cuộc kiểm tra thể chất. Tất nhiên, trọng tâm của nó là kiểm tra xem khả năng thể chất của một người đã tiến bộ đến mức nào hơn là chỉ biến nó thành một cuộc kiểm tra thể chất thông thường. Sau khi bước vào phòng đo, chạm vào máy quét thể chất và trải qua một số bài kiểm tra, [sức mạnh thể chất] của mỗi người được thông báo trên bảng thông báo.

Ngay cả trong học kỳ, thông tin đó sẽ được cập nhật liên tục, vì những lần quét đó diễn ra hàng tháng.

A-11 Reinhardt

[Sức mạnh 8.3(C-)]

[Nhanh nhẹn 8.5(C-)]

[Khéo léo 9.6(C-)]

[Sức Mạnh Ma Thuật 12.8(C+)]

[Thể lực 13(C+)]

Tài năng

[Tự đề xuất] [Độ nhạy ma thuật]

Dữ liệu vật lý của tôi đã tăng nhẹ kể từ khi tôi trở về từ Darklands. Tôi đã chuẩn bị bước vào thời kỳ mà sự phát triển của tôi sẽ chậm lại, nhưng sau đó tôi đã nhận được đặc điểm đó từ [Dòng máu Anh hùng] của Ellen, cho phép tôi dễ dàng vượt qua thời kỳ đó.

Đó là một sự cải tiến tổng thể đồng đều. Nếu so với số liệu thống kê của tôi từ đầu học kỳ đầu tiên, nó có thể được dùng như một ví dụ lý tưởng về sự phát triển thể chất.

Nếu tôi tăng cường sức mạnh cho cơ thể mình bằng [Tự đề xuất], nó thậm chí có thể lên đến B-.

Thứ hạng của [Tự đề xuất] cũng đã tăng lên khá nhiều, vì vậy sự củng cố mà nó mang lại là khá đáng kể.

Nghĩ về khoảng thời gian mà [sức mạnh thể chất] của tôi vẫn được thể hiện ở mức F và D, tôi cảm thấy hơi hoài niệm.

Tôi sẽ sớm ghi dấu tài năng thứ ba của mình.

Trừ khi có chuyện lớn xảy ra, nếu không thì đó sẽ là một tài năng liên quan đến Ma thuật.

“Erich! Cậu đã trưởng thành rất nhiều, cậu punk!”

“Hừm... Vậy sao? Tôi vẫn còn cả một chặng đường dài phía trước”.

Kono Lint đánh vào vai Erich khi nhìn thấy bảng dữ liệu thể chất được cập nhật của anh. Tôi đã nghe nói rằng anh ấy đã luyện tập chăm chỉ trong kỳ nghỉ.

'Để tôi kiểm tra.'

A-9 Erich de Lafaeri

[Sức mạnh 10,2(C)]

[Nhanh nhẹn 6.4(D)]

[Khéo léo 5.40(D-)]

[Sức Mạnh Ma Thuật 4.10(F+)]

[Thể lực 8(C-)]

[Sức mạnh thần thánh -]

Tài năng

[Sức mạnh thần thánh] [Kiếm thuật] [Võ thuật]

Có phải anh ấy vừa tập tậ không?

Tên khốn đó ban đầu không thực sự quan tâm đến những thứ đó, vì vậy dữ liệu thể chất cũ của anh ta thậm chí còn không tốt để bắt đầu, nhưng anh ta chắc chắn đã tiến bộ.

Sự nhanh nhẹn, khéo léo và thể lực của anh ấy kém xa so với các chỉ số khác. 'Anh bạn, phải phát triển một cách cân bằng.'

Tuy nhiên, sức mạnh của Erich cao hơn tôi. Mặc dù tiềm năng của anh ấy tràn đầy, nhưng anh ấy không bao giờ nỗ lực vào bất cứ điều gì, vì vậy tôi không biết tại sao kẻ thất bại đó lại quyết định thử ngay bây giờ.

Anh ấy có nhiều tài năng hơn trước, nhưng anh ấy đã bỏ bê việc rèn luyện [sức mạnh thần thánh] của mình đến mức anh ấy thậm chí còn không được xếp hạng cho nó.

“Này, nếu cậu cứ tiếp tục như vậy, chẳng phải cậu sẽ đạt được vị trí đầu tiên trong thời gian ngắn sao?”

“Thôi nào, sao có thể thế được?”

Erich nhún vai trước lời khen ngợi của anh em mình, tỏ ra khiêm tốn. 'Nói về, còn Kono Lint thì sao?'

Tôi khá chắc chắn rằng số liệu thống kê của anh ấy rất tệ.

A-8 Kono Lint

[Sức mạnh 3.1(F)]

[Nhanh nhẹn 7(D+)]

[Khéo léo 5.1(D-)]

[Sức Mạnh Ma Thuật 1.4(F-)]

[Thể lực 4(F+)]

Tài năng

[Dịch chuyển tức thời]

Ồ.

Ngay cả những từ “quá tệ” cũng không đủ để diễn tả nó.

Không phải việc rèn luyện thể chất mà chúng tôi phải thực hiện trong các lớp học chung của chúng tôi đã mang lại kết quả gì sao?

Anh không giống Erich. Anh chàng đó được đưa vào Royal Class chỉ vì [sức mạnh siêu nhiên] của mình trong khi có những khả năng như vậy, phải không?

[Sức mạnh thể chất] của Kono Lint thậm chí còn không bằng tôi trong học kỳ đầu tiên ở đó.

Không, ngay từ đầu tôi đã không có ý định nhìn vào những mảnh rác đó.

A-2 Elen

[Sức mạnh 18,5(B+)]

[Nhanh nhẹn 20.3()]

[Khéo léo 23.1(A)]

[Sức Mạnh Ma Thuật 27.2()]

[Thể lực 20,5()]

Tài năng

[Thông thạo vũ khí] [Điều khiển Ma thuật]

Vào đầu học kỳ đầu tiên, hầu hết các chỉ số của Ellen đều ở hạng B, nhưng hầu như tất cả đều đạt hạng cao. Cô ấy ngày càng tiến gần đến giới hạn của một con người, vì vậy sự phát triển của cô ấy có phần chậm hơn so với một người như tôi.

Khi chúng tôi tiến gần hơn đến những giới hạn đó, tốc độ tăng trưởng của chúng tôi chắc chắn sẽ giảm. [Dòng máu Anh hùng] không phải là khả năng cho phép một người vượt qua giới hạn của con người.

Mặc dù không ai trong số các bạn cùng lớp của chúng tôi có thể sánh ngang với cô ấy trong học kỳ đầu tiên, nhưng rõ ràng là cô ấy đã trở nên mạnh mẽ hơn.

Nếu cô ấy sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], [sức mạnh thể chất] của cô ấy sẽ được cải thiện một cách bùng nổ.

Tôi không chắc là bao nhiêu, nhưng tôi tự hỏi liệu cô ấy có thể lên hạng S khi sử dụng nó hay không. Nếu ai đó nghĩ về nó theo cách đó, cô ấy thực sự là một con quái vật to lớn.

Tất cả những người khác đang nhìn vào chỉ số thể chất của Ellen và chắc chắn sẽ trở mắt ra nhìn. Cô ấy đã từng là một con quái vật trước đây, nhưng cô ấy thậm chí còn hơn cả một con quái vật.

Tất nhiên, Ellen Artorius không quan tâm đến điều đó. Cô ấy chỉ ngồi ở chỗ của mình, nhìn chăm chăm vào bảng đen với một tay chống cằm.

* * *

Mặc dù chúng tôi đã học đến học kỳ thứ hai, nhưng nội dung các lớp học chung của chúng tôi gần như giống nhau. Vì vẫn còn là mùa hè nên lớp Thể dục của chúng tôi vẫn được thay thế bằng lớp bơi.

Vào đầu học kỳ đầu tiên, tôi hoàn toàn kiệt sức với các lớp Thể dục, nhưng sau kỳ nghỉ, tôi đã có thể xử lý chương trình học mà không gặp quá nhiều khó khăn.

Hôm đó, có một số bạn sau giờ học không về mà chỉ ở trong lớp.

-Cái này thì học lớp đó đi.

-Tuyệt. Tớ nghĩ điều đó sẽ khá thú vị.

Adelia và Harriet, những người muốn đăng ký tham gia các bài giảng giống nhau, và tôi và Ellen đã làm điều đó. Ba anh em ngốc nghếch cũng đang nói chuyện với nhau, có lẽ cũng đang cố

gắng học cùng lớp, mặc dù họ khác chuyên ngành.

Và...

Ellen điền vào mẫu đăng ký khóa học tại chỗ của mình và ngay lập tức rời khỏi lớp học.

Không, đó là nó?

Tôi ngay lập tức đứng dậy khỏi chỗ ngồi của mình và gọi Ellen, người đang trên đường đến văn phòng giáo viên.

“N-này!”

“...Chuyện gì?”

Cô gái đó chỉ nghiêng đầu như thể có điều gì đó không ổn với tôi.

Không, nghiêm túc đấy.

Đó không phải là một chút buồn, huh?!

“Này, chúng ta không nên thảo luận xem chúng ta nên học lớp nào cùng nhau sao?”

Trong khoảng thời gian đó, chúng tôi đã thân thiết hơn rất nhiều đến nỗi tôi hoàn toàn quên mất cô ấy đã khó xử như thế nào. Bây giờ tôi nghĩ về điều đó, ngay cả khi chúng tôi thân thiết hơn trong học kỳ đầu tiên, chúng tôi thậm chí chưa bao giờ giao tiếp bằng mắt đúng cách khi gặp nhau ở hành lang hay bất cứ điều gì.

“...Tại sao chúng ta phải học những bài giảng giống nhau?”

Tôi cảm thấy như cô ấy có lẽ không hiểu thân thiết có liên quan gì đến việc học cùng lớp.

Cô ấy là người gặp rắc rối với các khía cạnh xã hội của cuộc sống. Đã được một thời gian kể từ khi tôi cảm thấy nó. Cô ấy khá chậm chạp khi nói đến những điều đó.

Phải, không có lý do gì để chúng tôi học cùng lớp. Nói đúng ra, chúng tôi không cần phải làm vậy. Ừm. Vâng. Rõ ràng.

“Nếu có bất kỳ lớp nào trùng nhau, thì chúng ta có thể học cùng nhau!”

Cô ấy không phải là người sử dụng [sức mạnh siêu nhiên], nhưng ngay cả khi cô ấy không thể tham gia các lớp học [sức mạnh siêu nhiên], chúng tôi vẫn có thể tham gia các lớp học kiếm thuật cùng nhau!

"...Cậu có muốn tớ chỉ cho cậu?"

Ellen cho tôi xem mẫu đơn đăng ký khóa học của cô ấy khi tôi làm ầm lên.

Cô ấy không biết tại sao tôi lại tức giận như vậy, nhưng có vẻ như cô ấy không phiền nếu tôi muốn học cùng lớp với cô ấy. Tôi cảm thấy hơi lạ khi cô ấy cho tôi xem mẫu đơn đăng ký của mình một cách tình cờ như vậy.

Cái gì?

Tại sao tôi cảm thấy như mình bị ám ảnh về điều đó?

Không, đó có phải là nỗi ám ảnh?

V-vẫn... không phải thật tốt khi có ai đó thân thiết trong khóa học của mình sao? Không phải như vậy sao?

Không phải cô ấy hành động như một người không thực sự quan tâm đến tôi sao?

Mặc dù tôi có những suy nghĩ như vậy chạy qua tâm trí, tôi đã viết ra lớp kiếm thuật mà Ellen đã đăng ký cũng như lớp Sinh thái quỷ. Thời gian biểu của cô ấy bao gồm các bài giảng của từng giáo sư riêng lẻ về [Tăng cường sức mạnh ma thuật] thay vì các Lớp học [Độ nhạy Ma thuật], nghĩa là chúng là những lớp học mà tôi không thể tham gia cùng cô ấy.

"Nhân tiện..."

"...Chuyện gì?"

Ellen nhìn tôi và hỏi điều gì đó khi cô ấy nhìn tôi điền vào mẫu đăng ký của mình ở hành lang.

"Cậu có muốn ở cùng với tớ rất nhiều không?"

"...Hả?"

Cảm giác như cô ấy đang hỏi tôi vì cô ấy thực sự tò mò, không phải vì cô ấy muốn trêu chọc tôi.

"Dù sao thì chúng ta vẫn luôn ở bên nhau. Chúng ta cũng đã tập luyện cùng nhau:"

‘Cậu có muốn ở bên tớ đến mức thậm chí muốn học cùng lớp với tớ, mặc dù chúng ta thực tế luôn ở cùng nhau bất kể lớp học của mình? Tại sao?’

Đó có lẽ là những gì cô ấy đang nghĩ.

Không có dấu hiệu nào cho thấy cô ấy đang cố trêu chọc tôi như nói ‘Anh có thích em nhiều không?’

Vì vậy, tôi đoán là cô ấy thực sự chỉ tò mò.

Có phải cô ấy thực sự là một con quái vật thực sự không thể hiểu được suy nghĩ của con người? Cô ấy thậm chí đã nói gì với tôi?

Mồ hôi lạnh chảy dọc sống lưng vì tôi cảm thấy xấu hổ khá khó diễn tả.

“Không thành vấn đề. Ra khỏi đây!”

Tôi đã từng thấy Ellen khó chịu hết lần này đến lần khác nhưng đó là lần đầu tiên tôi cảm thấy khó chịu.

Và thực tế là tôi đã quá khó chịu với một đứa trẻ khiến tôi muốn giấu mình trong một cái lỗ.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading